

عنوان مقاله:

تاثیر کود های زیستی نیتروژنی بر عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم گندم (چمران و شیرودی)

محل انتشار:

مجله تحقیقات آب و خاک ایران، دوره 50، شماره 8 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید ما شاله حسینی - استادیار بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران

علی تسلیمی - دانشجوی سابق دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس، گروه زراعت و کارشناس مسئول امور زراعت سازمان جهاد کشاورزی استان فارس، شیراز، ایران

یعقوبعلی کرمی - مربی پژوهش بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، شیراز، ایران

منوچهر دستفال - مربی پژوهش بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، داراب، ایران

خلاصه مقاله:

آزمایشی مزرعه‌ای به منظور بررسی تاثیر چند نوع کود زیستی نیتروژنی بر عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم گندم چمران و شیرودی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در شهرستان داراب اجرا گردید. ارقام گندم (چمران و شیرودی) به عنوان کرت‌های اصلی و کودهای زیستی (نیتراژین عمومی + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۱) - نیتراژین ویژه غلات + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۲) - نیتروکارا + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۳) - نیتروکسین + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۴) - نیتروجی (ازتوباکتر) + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۵) - بیوفارم نیتروژنی + ۶۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۶) - مصرف ۱۰۰٪ نیتروژن خالص از منبع اوره (A۷) - توصیه کودی بر اساس آزمون خاک بدون مصرف نیتروژن (A۸)) به عنوان کرت‌های فرعی در نظر گرفته شد. شاخص‌های اندازه گیری شده شامل ارتفاع بوته، تعداد سنبله در مترمربع، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و عملکرد در واحد سطح بودند. نتایج نشان داد که از لحاظ عملکرد اختلاف معنی داری بین ارقام گندم ($P \leq 0.05$) و کودها ($P \leq 0.01$) وجود دارد. تیمار A۴، بیشترین مقادیر را در شاخص‌های اندازه‌گیری شده به‌خود اختصاص داد. تیمارهای A۲، A۱، A۳، A۴ و A۵ به ترتیب در مرحله بعد قرار گرفتند. تیمار A۷ که منحصرأ کود شیمیایی اوره بود در جایگاه بعدی قرار گرفت. بطور کلی کودهای زیستی استفاده شده در این تحقیق حاوی باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن از جنس ازتوباکتر و آزوسپیریلوم، در صورت همراهی با کود شیمیایی نیتروژنی اوره می‌تواند جایگزین مناسب و مطمئنی برای تامین بخشی از کودهای شیمیایی مصرفی نیتروژنه باشند.

کلمات کلیدی:

ازتوباکتر، آزوسپیریلوم، اوره، تثبیت نیتروژن، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1663497>

